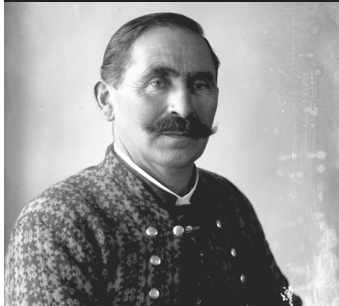

FØÐINGARDAGUR JÓANNES BÓNDA

Jóannes Patursson varð føddur hendan dagin fyri 153 árum síðani – hin 6. mai 1866 í Kirkjubø. Hann doyði 2. august 1946, góðan mánað fyri fólkaatkvøðuna um loysing. Jóannes Bóndi varð valdur á ting í 1901. Frá 1906 umboðaði hann Sjálvstýrisflokkinn, men seinastu árin Fólkaflokkinn.

BARNASKALDIÐ DOYÐI 6. MAI Í 1951

Skaldið Hans Andrias Djurhuus doyði hendan dagin í 1951. Hann varð føddur í Havn 20. oktober 1883. Hans Andreas var lærari í fólkháskúlanum, realskúlanum og læraraskúlanum. Hann vaks upp í Áarstovu í Gongini í Havn.

97 ár síðani fyrsti bilurin kom til Føroya

Tann 6. mai í 1922 kom DFDS skipið »Island« á Havnina. Millum farmin var Føroya fyrsti bilur, ein Ford TT lastvognur, sum Johannes Olsen og Júst Sivertsen keyptu frá smiðjunum, Wenzel Petersen og Vilhelm Nielsen í Havn

Eiríkur Lindenskov

Í dag eru júst 97 ár síðani, at fyrsti bilurin trillaði á føroyskari jørð.

Tí hendan dagin í 1922 seldu Vilhelm Nielsen og Wenzel Petersen fyrsta bilin til Júst Sivertsen og Johannes Olsen í Havn. Talan var um ein Ford TT lastvogn, sum kom til landið við DFDS-skipinum, Island, hendan dagin.

Júst Sivertsen (føddur í 1892) var kendur bilførari í Havn. Men Johannes Olsen (føddur í 1894) doyði longu í 1924 av vanlukku, tá ein ketil sprongdist á nýggja Alexandrines Hospitali.

Ein teirra, sum var á Kongabrunni, tá bilurin kom í land 6. mai 1922, var Oluffa Jensen (Luffa í Gongini 1912-2000) í Havn.

Hon var tá tíggu ára gomul, men hon minnst hendingina væl, tí Johannis og hon vóru systkinabørn – og vuku upp í sama húsi undir Kletti í Havn.

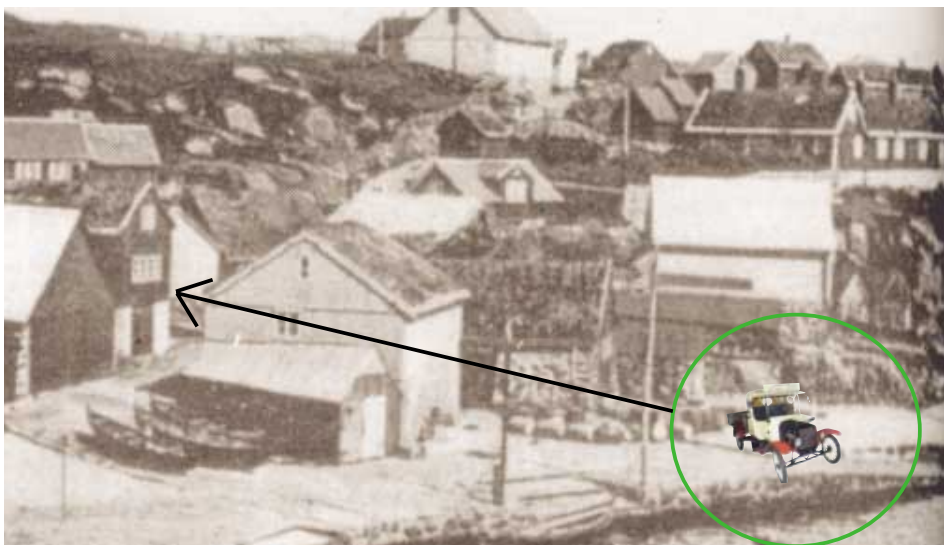
Í viðtalu við Sosialin 12.

Limir í Føroya Ellissakførum sita á bryggjukantinum á Kongabrunni, har skráin enn sæst, sum fyrsti bilurin rullaði í land fyri 97 árum síðani. Myndin er tikin fyri nøkrum árum síðani. Fremstur situr Sverri Mortensen á Argjum, sum er føddur slakar tveir mánaðir áðrenn fyrsti bilurin kom til landið. Sverri Mortensen arbeiddi hjá P/F Vilhelm Nielsen & Søn í slaka hálva øld

Júst Sivertsen í fyrsta bilinum, sum kom til Føroya. Myndin er tikin á Tinghúsvegnum í Havn gamla Telefonstøðin sæst aftan fyri bilin, sum var ein Ford TT lastvognur

Gomul mynd av Kongabrunni í Havn. Uttast høgrumegin sæst skráin, har bilurin hjá Johannes undir Kletti og Júst Sivertsen varð fluttur á land av práminum, tá hann kom til Føroya við DFDS skipinum »Island«, 6. mai í 1922. Píkurin frá bilinum vísir okkum Ólavstovu, sum er einasta húsið á myndini, sum enn stendur sum tað stóð í 1922.

juni 1996 segði hon:

– Eg minnst væl tann dagin. Nógv fólk var komið saman, og bilurin kom í land á einum prámi. Eg minnst ikki, hvørjum skipi hann kom við, men har var eingin, sum dugdi at koyra bilin. Hann var tí skumpaður niðan í Quillingsgarð, har Wenzel og Vilhelm høvdu smiðju.

– Johannes var tann fyrsti, sum koyrði. Tað var danin, Plank (pápi Viggo Plank), sum lærði hann at koyra.

Tá fyrstu tíðina var tað bara Hannes, sum koyrði,

segði Luffa.

Hannis førði annars Reyða Kross, men fór seinni á hospitalið at arbeiða sum montørur, sum tað kallaðist.

– Tá haldi eg, at Júst tók yvir bilin, segði Luffa.

Hannis arbeiddi nóg, greiddi Luffa frá.

– Fysikus Herup hevði altíð boð eftir honum, og tað var eisini tí, at vit vóru millum tey fyrstu, sum fingi telefon. Minnst meg rætt, hvødu vit nummar 13. Hvussu nógv var at koyra fyrstu tíðina, minnst Luffa ikki reiðiliga.

– Men teir koyrdu við

fólki, tað minnst eg væl. Teir koyrdu túrar niðan á Sanatorið og aðrar túrar við. Minnst meg rætt, so kostaði tað 50 oyru fyri vaksin og 25 oyru fyri børn. Eg minnst væl, at Johannes hevði eina pappeskju við 25 oyrum undir seingini.

Um bilin sigur Luffa, at hon heldur hann var svartur ella rættiliga myrkur. Hann hevði ikki el-startara, men skuldi vindast í gongd.

Luffa andaðist í oktober 2000, 88 ára gomul.

Nýggjari mynd av Kongabrunni. Staðið, har fyrsti bilurin kom á land, er áleið har, vit hava sett bilin í grøna sirklinum. Píkurin vísir Ólavstovu, sum vit eisini siggja á eldru myndini vinstrumegin. Alt annað í myndini er broytt – uttan kanska bryggjukantin sjálvur – og gamli skráin sæst enn í bryggjukantinum. Hann er styrktur við jarnbesløgum, sum enn siggjast